

بررسی سند زیارت عاشورا

ابر گروه مناظراتی خیمه گاه حضرت ابالفصل (ع)

کانال منهج البدعه الامویه

سوال:

استاد وهابی مطلبی گذاشته بود در مورد زیارت عاشورا ادعا کرده بود زیارت عاشورا سندش ضعیفه و بسیاری از علمای بزرگ شیعه مانند شیخ طوسی زیارت عاشورا رو دست کاری کرده لعن بر اولی و دومی تو زیارت عاشورا نبوده بعدا بهش اضافه شده خاستم اگه امکانش هست تو کانالتون این شبهه رو جواب بدید

قسمت اول : وقوع تحریف در نسخه های کتب شیعه از زمانهای دور تا امروز با اعتراف خود علمای شیعه ... هر دم از این باغ بری می رسد تازه تر از تازه تری می رسد .
ومتأسفانه کسی پاسخگو نیست فقط کافیه کامنتها را ببینید جوانان مثلا محقق شیعه و طلبه ها ، دانشجوها همه سکوت میکنند و پاسخی ندارند یا موضوع بحث را منحرف میکنند و حاضر نیستند بپذیرند کتب شیعه با مرور زمان دچار تحریف شده . قصد طعنه زدن ندارم اما بعضی واقعیتها را باید گفت ... علمای شیعه در اینستگرام تگ میکنند تا ببینند پاسخ دهند .

علامه محقق آیت الله حسین الرضی (شاگرد آیت الله خویی و محمد باقر صدر) مؤلف کتاب زیارة عاشورا فی المیزان که در این کتاب ضعف سند زیارت عاشورا و وقوع تحریف در متن زیارت عاشورا را با أدله متقن علمی اثبات کرده . در صفحه صد و بیست و دو میگوید : برای ما روشن است نسخه اصلی شیخ طوسی حاوی لعن خلفا نبوده و بعدها کسانی با جعل و تزویر این عبارت لعن را وارد کتاب کرده اند و با این کار شخصیت علمی شیخ طوسی را لکه دار کردند ... سپس میگوید : به احتمال زیاد نساخ مرتکب این عمل زشت شده اند به علت غرض سیاسی یا تعصب مذهبی در کتاب دستکاری میکردند و از خودشان مطالبی اضافه کرده اند و در سایر نسخه ها پخش شد

قسمت چهارم : وقوع تحریف در کتب شیخ طوسی به اعتراف عالم و محقق شیعه .
در قرن ششم عالم شیعه جناب علی بن محمد کتابی به نام ذخیره الآخرة تألیف کرده در صفحه هفتاد و چهار ، زیارة عاشورا را از کتاب مصباح طوسی نقل میکند و در این زیارت لعن اولی و دومی و سومی وجود ندارد و ثابت میکند در کتاب اصلی شیخ طوسی چنین لعنی نبوده . جالبه محقق شیعه جناب آیت الله حسین الرضی (شاگرد خویی) میگوید این لعن و تحریف بعدها توسط نساخ متعصب اضافه شده و استاد حوزه علمیه قم جناب کمال حیدری اعتراف میکند که این لعن در متن زیارت نبود و چند قرن بعد وارد کتاب شد

فقط کافیه دوستان و جوانان شیعه به جای تقلید کمی تحقیق کنند .
قسمتهای قبل را بخوانید تا متوجه موضوع شوید

7 days ago

سید عباس:

لهم لعن اول ظالم جزء اضافات زیارت عاشورا نیست بلکه علمای شیعه در بره ای از زمان بنا بر تقیه و حفظ جان شیعیان این مطلب رو نقل نکردند همان طور که در زمان شیخ طوسی وقتی این روایت رو نقل کردن این دعای شریف و این زیارت کبیر رو نقل کردن ایشان رو بازخواست نمودند و حاکم شهر که از جماعت عمریه بود ایشان رو ابلاغ می کند که توضیح دهد منظور چیست فلذا ایشان هم تقیه ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ نمودند و خطاب رو به هابیل و قابیل ایراد نمودند

وشی بالشیخ «ره» الی خلیفه الوقت العباسی «أحمد» أنه هو و أصحابه یسبون الصحابة، و کتابه المصباح یشهد بالک، فقد ذکر أن من دعاء یوم عاشوراء: -اللهم خص أنت أول ظالم باللعن منی و ابدأ به أولا ثم الثانی ثم الثالث ثم الرابع، اللهم العن یزید بن معاویة خامسا. فدعا الخلیفة بالشیخ و الکتاب فلما احضر الشیخ و وقف علی القصه ألهمه الله أن قال: لیس المراد من هذه الفقرات ما ظنه السعاه بل المراد بالأول قابیل قاتل هابیل و هو أول من سنّ الظلم و القتل، و بالثانی قیدار عاقر ناقه صالح، و بالثالث قاتل یحیی ابن زکریا من أجل بغی من بغایا بنی اسرائیل، و بالرابع عبد الرحمن بن ملجم قاتل علی بن ابی طالب. فلما سمع الخلیفه من الشیخ تأویله و بیانه قبل منه ذلك و رفع منزلته. و انتقم من الساعی و أهانه

الاستبصار فیما اختلف الاخبار، مقدمة المجلد الاول ط مؤسسة الاعلمی - بیروت

در نزد خلیفه ی وقت عباسی " احمد " بدگویی شیخ طوسی را کردند که او و اصحابش صحابه را دشنام می دهند و کتاب مصباح شیخ طوسی شاهی بر این مساله است و این قسمت از دعای روز عاشورا را ذکر کردند که " اللهم خص انت اول ظالم باللعن منی و ابدأ به اولاً ثم الثانی ثم الثالث ثم الرابع، اللهم العن یزید بن معاویة خامسا ". خلیفه شیخ طوسی را فراخواند. هنگامی که شیخ طوسی حاضر شد و از ماجرا آگاه شد، خدا بر او الهام کرد که بگوید: مراد از این موارد آن چیزی که سخن چینان و بدگویان گمان کردند نیست بلکه منظور از اول " قابیل " است که قاتل هابیل است و او اولین کسی است که ظلم و قتل را پایه گذاری کرد و منظور از ثانی " قیدار " است که ناقه ی صالح را پی کرد و منظور از ثالث قاتل یحیی بن زکریا است که متجاوز و ستمگری از ستمگران بنی اسرائیل بود و منظور از رابع " عبد الرحمن بن ملجم " قاتل علی بن ابی طالب است. پس هنگامی که خلیفه تاویل این عبارات را از شیخ طوسی شنید، منزلت شیخ طوسی در نزد او بالا رفت و از سخن چین و بدگو انتقام گرفت و او را خوار ساخت

موسوعة الكتب الأربعة

الاستبصار فيما اختلف من الأخبار

تأليف

شيخ الطائفة أبو جعفر محمد بن الحسن الطوسي (رحمته)

الطبعة ٤٦٠ هـ

منشورات

مؤسسة الأمل للطبوعات

بيروت - لبنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ترجمة المؤلف

مولده ونشأته

في الخلاصة لأبي منصور جمال الدين آية الله العلامة: - ولد في شهر رمضان سنة ٣٨٥هـ ويؤثر عين هذه العبارة في رجال سيدنا بحر العلوم الطباطبائي، فيكون ذلك بعد وفاة الشيخ الصدوق بأربع سنين لأنه توفي في الري سنة ٣٨١هـ.

وعليه تطابقت المعاجم والمدونات، فكان مولده منبثق أنوار الفضيلة، ومبدء الافاضات العلمية، فكان للمولى سبحانه فيه شأن من الشأن، حتى تمت في الحكمة البالغة تقييظ شيخ الطائفة لبث العلم، ونشر الدعاية الإلهية، فنهض (قده) بعبء ما قيظ له فهذب وأرشد وعلم وأذب، واقتفت الأمة آثاره، واستصبحوا بأنواره، وأغرق نزعاً في إعلاء كلمة الحق، ولم يدع من ذلك في القوس منزعاً.

هبط بغداد من خراسان سنة ٤٠٨هـ وهو ابن ثلاثة وعشرين عاماً تقدمه راية العلم والهدى، وبين شفثيه كلمة الإصلاح، ويضيء معه نور الفضل والكمال، ومعه العدة والمدة لمستقبله الكشاف، وأهبة التقدم والظهور في كل من المآثر، فكان حضوره وتلمزه على شيخ الأمة واستاذ علمائها، شيخنا محمد ابن محمد بن النعمان المفيد نحواً من خمس سنين، حتى قضى الاستاذ تحبه، ليلة الجمعة لثلاث ليال خلون من شهر رمضان من سنة ٤١٣هـ فانضوى شيخنا المترجم له إلى شريف علماء الشيعة ومحققها علم الهدى السيد المرتضى (قدس سره) وكان يدرّ عليه من ثدي إفضاله ما تقاعست عنه الفكر طيلة ثلاثة وعشرين عاماً، كما أنه يدرّ عليه من المعاش والمسانهة في كل شهر إثني عشر ديناراً، حتى اختار الله للسيد لقاء لخمس بقين من شهر ربيع الأول سنة ٤٣٦هـ.

ولم يكد نور الامامة ينطفئ في العلم والعمل، حتى إستقل بالظهور على منصتها شيخ الأمة المترجم له، وأقيمت منه الأعلام والضوى، وانتشر عرفه الفياح بين فجاج ذلك المستوى، وازدلفت إليه العلماء والأفاضل تستضيء بنوره المتألق، وترتشف من معينه المتدفق، للتلمذة والحضور تحت منبره، وتقاطر إليه المستفيدون من كل حذب وصوب، وبلغت عدة تلامذته إلى ثلاثمائة من مجتهدي الخاصة، ومن العامة ما لا يحصى عددهم، وقد إترف الكل بفضل السيال، وقد روا منه شخصية بارزة، ونبوغاً موصرفاً، وعبقريّة ظاهرة في العلم والعمل، حتى أنّ خليفة الوقت «القائم بأمر الله» عبد الله بن «القادر بالله» أحمد جعل له كرسي الكلام والافادة الذي ما كانوا يسمحون به يوم ذاك إلا لوحيد العصر المبرز في علومه ومعارفه الجمّة على قرنائه ومعاصريه.

ومن قوة عارضته وتقدم حجته ما أثبتته القاضي في المجالس، وسيدنا الطباطبائي في الرجال: أنه وشي الشيخ «ره» إلى خليفة الوقت العباسي «أحمد» أنه هو وأصحابه يسبون الصحابة، وكتابه المصباح يشهد بذلك، فقد ذكر أن من دعاء يوم عاشوراء: - اللهم خصّ أنت أول ظالم باللعن مني وابدأ به أولاً

ثم الثاني ثم الثالث ثم الرابع، اللهم العن يزيد بن معاوية خامساً .
فدعا الخليفة بالشيخ والكتاب فلما أحضر الشيخ ووقف على القصة ألهمه الله أن قال: ليس المراد
من هذه الفقرات ما ظنه السعاة بل المراد بالأول قابيل قاتل هابيل وهو أول من سنّ الظلم والقتل،
وبالثاني قي دار عاقر ناقة صالح، وبالثالث قاتل يحيى بن زكريا من أجل بغى من بغايا بني إسرائيل،
وبالرابع عبد الرحمن بن ملجم قاتل علي بن أبي طالب. فلما سمع الخليفة من الشيخ تأويله وبيانه قبل
منه ذلك ورفع منزلته. وإنتم من الساعي وأهانه.

فلم يفتأ شيخ الطائفة إمام عصره، وعزيز مصره، ومروفاً إليه بالعظمة، مقصوداً لحل المشكلات،
حتى غادر بغداد من أجل القلاقل الواقعة فيها من جزاء الفتن بين الشيعة وأهل السنة التي احترقت فيها داره
وكتبه وما كان له من كرسيّ الافادة والتدريس.

ولم تزل هذه الفتن تنجم وتخبو في الفينة بعد الفينة حتى غادرها إلى النجف الأشرف سنة ٤٤٨ بعد
وفاة استاذة المرتضى بأثني عشر سنة، ومكث في النجف مثلها من الأعوام.

فألقت عصاها واستقر بها النوى كما قرّ عيناً بالاياب المسافر
هنالك أسس حول المرقد العلوي الطاهر حوزة العلم والعمل، فانبثقت عليه الانوار العلوية،
وازدهرت رياضها، وأينعت ثمارها، وجرت أنهارها، وزغردت أطيافها فكانت ربوع وادي الغري تشع
بمظاهر الكمال، وتشرق عليها ذكا الفضائل، وترنح بين فجاجها فطاحل الرجال.

من تلتق منهم تلتق كهلاً أو فتى علم الهدى بحر السدى المورودا

آثاره ومآثره

لم تزل منتوجات المترجم له تضوع بين أرجاء العالم أرجأ، وتضيء في أجواء الدهر بلجأ، فمن
كتاب نفس يحمله صدر حكيم، ومن أثاره علم يدرسها نيقد كريم، وكلها أوضاع وغرر على جبين
الحق وناصية الأزمنة وإليك ما تسنح به الفرص من أسمائها:

١ - كتاب التبيان في تفسير القرآن

هو ذلك الكتاب الضخم الفخم المناهزة أو المربية أجزاءه على العشرة ولعله أول كتاب حوى علوم
القرآن جمعاء.

٢ - كتاب الاستبصار فيما اختلف من الاخبار؛ وهو هذا الكتاب

هو أحد الكتب الأربعة المعول عليها عند الامامية أجمع بعد كتاب الله الكريم منذ عهد المؤلف
حتى اليوم، وهو لدة كتاب التهذيب في هذه الأكرومة، لكننا قدمنا ذكره في هذه الترجمة لأنه المعني
بالطباعة، المهدي إلى أنظار القراء الكرام.

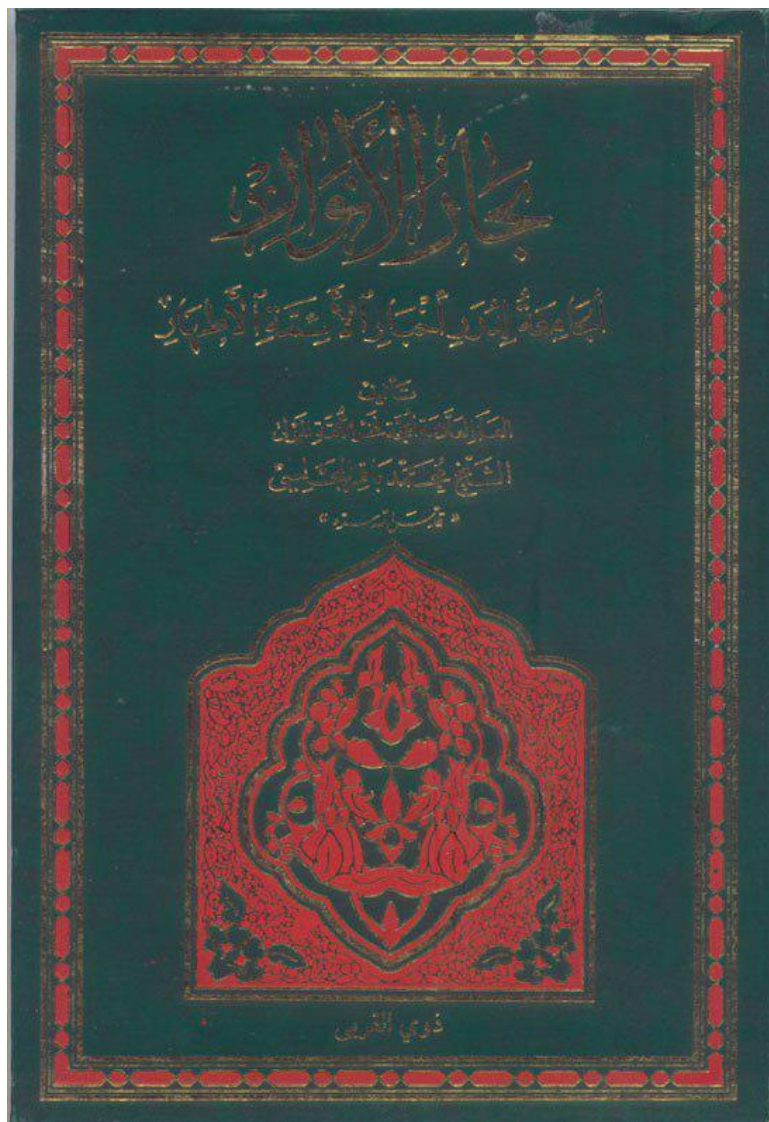
٣ - تهذيب الأحكام،

وهو نظير الاستبصار أحد الكتب الأربعة الحافلة بأدلة الاحكام من السنة الشريفة والأحاديث النبوية
والولوية وهي جمعاء أوثق المصادر عند علمائنا أجمع، ومن أغزر ينابيع العلم، وازخر بحوره وأغلب
الأوائل ما كانوا يراجعون غيرها عند الاستنباط.

پس مشخص است حذف این بخش از زیارت عاشورا و عدم نقل آن حسب تقیه توسط علما هست
حالا سوال پیش می آید آیا واقعا این بخش جز زیارت عاشورا هست یا نه و آیا جز اضافات هست یا خیر؟
و آیا بعد از شیخ طوسی به آن اضافه شده یا خیر؟

کسانی که ادعا می کنند بعد از شیخ طوسی این مطلب اضافه شده باید دلیل اقامه کنند و باید ادله
متذکر بشوند و اقامه نمایند که این مطلب را شیخ طوسی نقل نکرده بلکه بعدا اضافه شده
در حالی که علامه مجلسی آن نسخی خطی که از شیخ طوسی به دست ایشان رسیده بوده این بخش
جز زیارت عاشورا بوده و خبری از اضافه شدن این بخش به زیارت عاشورا نیست

🕌🕌🕌🕌

٢٣٠ بحار الأنوار ٣٠.. باب ٢٠

الصَّادِقُ عليه السلام انكرت ما سمعت فيها؟ قال كان ذلك، فقال: فهلّا الانكار منك ليلة دفع إليك فلان بن فلان البلخي جارية فلانة لتبيعها، فلما عبرت النهر افترشتها في أصل شجرة؟! فقال البلخي قدمضى والله لهذا الحديث اكثر من عشرين سنة، ولقد تبنت إلى الله من ذلك، فقال الصادق عليه السلام لقد تبنت وما تاب الله عليك، وقد غضب الله لصاحب الجارية ^(١).

١٦٨ - مصباح الشيخ: باسناده عن عقبه بن خالد عن أبيه عن أبي جعفر عليه السلام في زيارة عاشورا «اللهم خصّ أنت أول ظالم باللعن مني، وابدأ به أولاً، ثم الثاني، ثم الثالث، ثم الرابع، اللهم العن يزيد بن معاوية خامساً» إلى آخر الزيارة ^(٢) والزيارات مشحونة بامثال ذلك كما سيأتي في المجلد الثاني والعشرين ^(٣).

أقول: الاخبار الدالة على كفر أبي بكر وعمر واضرابها وثواب لعنهم والبراءة منهم وما يتضمّن بدعهم أكثر من أن يذكر في هذا المجلد، أو في مجلّدات شتى، وفيما اوردنا كفاية لمن أراد الله هدايته إلى الصراط المستقيم.

تذنيب و تميم: إعلم أنّ الطائفة من أهل الخلاف لما رأوا أنّ انكار أهل البيت عليهم السلام على أئمتهم و مشايخهم حجة قاطعة على بطلانهم، ولم يقدرُوا على القدح في أهل البيت عليهم السلام وردّ اخبارهم، لما تواتر بينهم من فضائلهم، وما نزل في الكتاب الكريم من تفضيلهم و مدحهم، حتّى صار وجوب مودّتهم، وفرض ولايتهم من الضروريات في دين الإسلام، اضطرّوا إلى القول: بأنهم عليهم السلام لم يقدحوا في الخلفاء، ولم يذكرهم إلاّ بحسن الثناء، كما ذكره التفتازاني في شرح المقاصد، وربما تمسّكوا بأخبار شاذة موضوعة رووها عن النواصب، ولا يخفى على من له أدنى مسكة من العقل، انه لا تصلح امثال تلك الروايات المعدودة الشاذة، مع ظهور التقيّة فيها، لمعارضة ما تواتر عنهم عليهم السلام، وروتها خواصّ أصحابهم و بطانته، ولا يمكن صدور مثلها إلاّ عن صميم القلب بدون الخوف والتقيّة، وأي ضرورة في أن ينسبوا إلى أئمتهم في زمان الخوف و التقيّة ما يصير سبباً لتضرّرهم من المخالفين، ولتضاعف خوفهم، و

(٢) مصباح الشيخ: ٥٣٨ - ٥٤٢.

(١) الخرائج: ٢٩٧ - ٢٩٨ ط قم.

(٣) بحار الانوار ١٠١: ٢٩٠ الباب ٢٤.

همان طور که در تصویر مشاهده می کنید علامه مجلسی با اقتباس به مصباح المتهدجد شیخ طوسی این بخش را جز زیارت عاشورا می داند قسمت ۱۶۸ رو نگاه کنید

همچنین ایت الله العظمی مکارم شیرازی یک کتابی دارند به نام مفاتیح نوین که در انجا به این شبهه ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ مفصل پاسخ داده اند ایشان در کتاب فوق ص ۳۹۹ چنین می فرمایند

بعضی می گویند: جمله های اولاً ثم الثانی و الثالث و الرابع در نسخه خطی مصباح المتهدجد مربوط به قرن ششم (۵۰۲ق) موجود در کتابخانه آستان قدس رضوی و نسخه مصباح الصغیر شیخ (که برگزیده مصباح المتهدجد است) و مربوط به قرن ششم و آن هم در آستان مقدس رضوی موجود می باشد، وجود ندارد. ولی باید توجه داشت که جمله های فوق در چند نسخه مهم و معتبر دیگر مصباح المتهدجد و مصباح الصغیر موجود است:

نسخه قدیمی و خطی مصباح المتهدجد که تاریخش به زمان شیخ طوسی (قرن پنجم) بر می گردد و 1. در کتابخانه مسجد اعظم قم (به شماره ۳۹۴) موجود است و در صفحه اول آن نوشته شده است: «نسخه زمان مؤلف

نسخه ابن ابی الجواد که در کتابخانه مرحوم آیت الله مرعشی نجفی ره (به شماره ۶۸۳۷) موجود است؛ 2. وی می نویسد: این نسخه را با نسخه ای که در اختیار نوه ابن شهر آشوب بوده است، مقابله کردم و نوه ابن شهر آشوب گفته است که من از جدم (ابن شهر آشوب) شنیدم که این نسخه ای است که آن را بر شیخ طوسی خوانده ام. در این نسخه نیز جملات فوق قرار دارد

مرحوم سید بن طاووس هم در مصباح الزائر این زیارت را به همین کیفیت نقل کرده است و پس از 3. (آن می گوید: من آن را از مصباح الصغیر شیخ نقل می کنم. (مصباح الزائر/ ۲۷۸)

در بحار الانوار که مستقیماً از مصباح المتهدجد نقل کرده است این فقرات موجود است که این نشان 4. (می دهد در نسخه موجود نزد علامه مجلسی نیز جملات فوق بوده است. (بحار/ ۹۸/ ۲۹۶)

اگر در برخی از نسخه ها نیست، ممکن است به شرایط زمانی عرضه این زیارت برگردد

و همچنین اقا تهرانی یک کتابی تالیف نمودند که بنده حقیر این کتاب را در خانه دارم کتابی که ایشان تالیف نمودند

در مورد اسناد زیارت عاشورا هست که در این کتاب ایشان آمده اند کار بسیار بزرگی کردند و همه نسخی که از زمان شیخ طوسی جمع اوری شده است رو جمع بندی نموده اند و نسخ خطی را با

تصاویرش در این کتاب جمع بندی کرده اند که در کتاب مصباح شیخ این قسمت بوده و انهم به قلم خود شیخ طوسی هست و ایضا شاگردان ایشان هم این زیارت را که از شیخ گرفته اند را هم از قلم شیخ که اقتباس نموده اند را هم ذکر کرده اند

این کتابی که حجت الاسلام و المسلمین اقا تهرانی تالیف نموده اند رو به دوستان محقق سفارش می کنم که حتما تهیه نمایند چون بسیار عالی هست هم در مورد اسناد زیرا کار کرده اند در این کتاب هم اشکالاتی که به همین بخش اللهم لعن اول ظالم وارد شده است

البته این رو هم متذکر بشوم که یکی از علمای بزرگ شیعه به نام ابن مشهدی کتابی دارند به نام المزار که در کتاب المزار ایشان طریق خود به زیارت عاشورا را دارد را هم زیارت را با همین قسمت اللهم لعن اول ظالم ذکر کرده اند که طریقی ماسوای طریق شیخ طوسی هست

﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾

تقول ذلك مائة مرة. ثم تقول: اللهم خص انت اول ظالم باللعن مني، وابدأ به اول ثم الثاني والثالث والرابع، اللهم العن يزيد خامسا، والعن عبيدالله بن زياد وابن مرجانه وعمر بن سعد وشمرا، وال ابي سفیان .وال زياد وال مروان الي يوم القيامة

نام کتاب : المزار نویسنده : محمد بن المشهدی جلد : ۱ صفحه : ۴۸۴

و خود ابن مشهدی از ثقات شیعه هست که خود ایشان هم در مقدمه کتابشان در مورد زیارات و ادعیه ای که نقل کرده اند فرموده اند همه آنها را از ثقات شیعه تا ائمه هدی با سند متصل و ثقة نقل نموده ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ انم

ایشان در مقدمه کتاب خود یعنی المزار چنین می گوید

أَمَّا بَعْدُ، فَإِنِّي قَدْ جَمَعْتُ فِيكِتَابِي هَذَا مِنْ فُنُونِ الزِّيَارَاتِ لِلْمَشَاهِدِ الْمُشْرِفَاتِ، وَ مَا وَرَدَ فِي التَّرغِيبِ فِي الْمَسَاجِدِ الْمُبَارَكَاتِ وَ الْأَدْعِيَةِ الْمُخْتَارَاتِ، وَ مَا يُدْعَى بِهِ عَقِيبَ الصَّلَوَاتِ، وَ مَا يُنَاجَى بِهِ الْقَدِيمَتَّعَالَى مِنْ مِمَّا اتَّصَلَتْ بِهِ مِنْ ثَقَاتِ الرِّوَاةِ ﴿﴾ ﴿﴾ لَذِيذِ الدَّعَوَاتِ فِي الْخَلَوَاتِ، وَ مَا يُلْجَأُ إِلَيْهِمْ الْأَدْعِيَةُ عِنْدَ الْمُهِمَّاتِ، ﴿﴾ ﴿﴾ إِلَى السَّادَاتِ

در این کتاب ، زیارات مختلفی را درباره مشاهد مشرفه و نیز درباره تشویق و ترغیب به مساجد ، ادعیه برگزیده ، تعقیب نمازها ، مناجات با خداوند ، نمونه‌ای از دعاهای روح‌بخش و دعاهایی برای امور مهم و این ادعیه را به سند خود از راویان مورد اعتماد شیعه که به ائمه اطهار می‌رسند ، (ع) (ع) .عظیم آورده‌ام

المزار الكبير ، صفحه ۲۷

که خود این کتاب سندی دیگری هم در صحت روایت یا همان زیارت عاشورا هست و ایضا موید بر وجود بخش یا فقره مهم لعن ثلاثه در زیارت عاشورا هست
به عنوان بخش آخر کلام ایت الله العظمی مکارم و فتوای ایشان رو نقل می‌کنم در مورد بخش مذکور
ﷻ ﷻ ﷻ ﷻ

سؤال ۱۰۶. آیا قسمت های لعن زیارت عاشورا دارای سند معتبری است؟

جواب: زیارت عاشورا به صورت کنونی در کتب معتبره نوشته شده است

<http://makarem.ir/compilation/Reader.aspx?lid=0&mid=15935&catid=0>